أصول العقيدة ـ تاميلي

இஸ்லாத்தின்
அடிப்படைக் கொள்கை

جمعية الدعوة بالزلفي

جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي

73

هاتف: ٤٢٣٤٤٦٦ ٠١٦ ـ فاكس: ٤٢٣٤٤٧٧ ٠١٦

இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக் கொள்கை

أصول العقيدة

جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات في الزلفي
Tel: 966 164234466 - Fax: 966 164234477

أصول العقيدة

أعده وترجمه إلـــى اللغة التاميلية:

جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي

الطبعة الثالثة: ١٤٤٢/٨ هـــ.

ح شعبة توعية الجاليات بالزلفي، ١٤٢٠هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

شعبة توعية الجاليات بالزلفي

أصول العقيدة – الزلفي

٦٣ ص؛ ١٢ × ١٧ سم

ردمك : ١- ٦٨ - ٨١٣ -٩٩٦٠

(النص باللغة التاميلية)

١- العقيدة الإسلامية ٢- التوحيد أ. العنوان

ديوي ٢٤٠ ٢٠/٢٣١٣

رقم الإيداع : ٢٠/٢٣١٣

ردمك : ١- ٦٨ - ٨١٣ -٩٩٦٠

உள்ளே...

أصول العقيدة
இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக் கொள்கை

தவ்ஹீதும் அதன் வகைகளும்

தவ்ஹீத் என்பது அல்லாஹ்வுக்கு மட்டும் சொந்தமான விஷயங்களிலும் அல்லாஹ்வுக்கு அவசியமான வணக்க வழிபாடுகளிலும் அவனை ஒருமைப்படுத்துவதாகும்.

﴿وَمَا خَلَقْتُ الجِنَّ وَالإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ [الذاريات:٥٦]

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: “ஜின்னையும் மனிதனையும் நான் படைத்தது- என்னை வணங்குவதற்காகவே தவிர வேறில்லை.” (51:56)

﴿وَاعْبُدُوا اللهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ [النساء:٣٦]

அல்லாஹ்வை வணங்குங்கள், அவனுக்கு எதையும் இணையாக்காதீர்கள். (4:36)

தவ்ஹீத் மூன்று வகைப்படும். தவ்ஹீதுர் ருபூபிய்யா, தவ்ஹீதுல் உலூஹிய்யா, தவ்ஹீதுல் அஸ்மா, வஸ்ஸி.ஃ.பாத்.

தவ்ஹீதுர் ருபூபிய்யா

தவ்ஹீதுர் ருபூபிய்யா என்பது இவ்வுகத்தைப் படைத்து, நிர்வகிப்பதில் அல்லாஹ்வை ஒருமைப்படுத்துவதாகும். அவனே உணவளிப்பவன், உயிர்ப்பிப்பவன், மரண

மடையச் செய்பவன்; வானங்கள் மற்றும் பூமியின் ஆட்சி அவனுக்கே உரியது.

﴿هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ﴾ [فاطر:٣]

“வானத்திலிருந்தும் பூமியில் இருந்தும் உங்களுக்கு உணவளிக்கின்ற படைப்பாளன் அல்லாஹ்வை தவிர வேறு யாரும் உண்டா? வணக்கத் திற்குரியவன் அவனைத் தவிர வேறு யாருமில்லை.” (35:3) என அல்லாஹ் கூறுகிறான்.

﴿تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [الملك:١]

“எவனது கைவசம் (இப்பேரண்டத்தின்) ஆட்சி இருக்கிறதோ அவன் பாக்கியமிக்கவன். அவன் எல்லாப் பொருட்கள் மீதும் பேராற்றல் உடையவன்.” (67:1)

அல்லாஹ்வின் ஆட்சி இப்பேரண்டத்திலுள்ள அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய ஆட்சியாகும். அதில் அவன் விருப்பம் போல் ஆட்சி செய்வான்.

நிர்வகிப்பதில் அல்லாஹ்வை ஒருமைப்படுத்துதல் என்பது அவன் மட்டுமே அனைத்துப் படைப்பினங் களையும் நிர்வகிப்பவன் என்று நம்புவதாகும்.

﴿أَلَا لَهُ الخَلْقُ وَالأَمْرُ تَبَارَكَ اللهُ رَبُّ العَالَمِينَ﴾ [الأعراف:٥٤]

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: “அறிந்துகொள்ளுங்கள்! படைத்தலும், ஆணையிடும் அதிகாரமும் அவனுக்கே உரியன! அகில உலகத்துக்கும் அதிபதியாகிய அல்லாஹ் பாக்கியம் பொருந்தியவன்.” (7:54)

இதுதான் எல்லாப் படைப்பினங்களையும் உள்ளடக்கிய நிர்வகித்தல்!

மனிதர்களில் சொற்பமானவர்களைத் தவிர வேறு யாரும் இந்த வகைத் தவ்ஹீதை நிராகரிக்கவில்லை. அவர்களும்கூட வெளிப்படையில் நிராகரித்தார்களே தவிர அவர்களின் உள்மனங்களில் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளவே செய்தனர்.

﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا﴾ [النمل:١٤]

“அவர்களது உள்ளங்கள் அவற்றை உறுதியாக நம்பி யிருந்தும் அநியாயமாகவும் ஆணவமாகவும் அவற்றை மறுத்தனர்” (27:14) என்று அல்லாஹ் கூறுவதுபோல.

இவ்வாறு அதனை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வது அவர் களுக்கு எந்தப் பலனையும் அளித்திடாது. ஏனெனில் இணைவைப்பவர்கள் அதனை ஏற்றுக் கொண்டது அவர்களுக்கு எந்தப் பலனையும் அளிக்கவில்லை. அவர்களைப் பற்றி அல்லாஹ் பின்வருமாறு கூறுகிறான்:

﴿ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴾ [العنكبوت:٦١]

“வானங்களையும் பூமியையும் படைத்தவனும், சூரியனையும் சந்திரனையும் தன் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்பவனும் யார்?” என்று அவர்களிடம் நீர் கேட்டால், “அல்லாஹ்” என்று கூறுவார்கள். அப்படியாயின் எவ்வாறு அவர்கள் திசை திருப்பப்படுகிறார்கள்? (29:61)

தவ்ஹீதுல் உலூஹிய்யா

எல்லா வகையான வணக்க வழிபாடுகளையும் அல்லாஹ்வுக்கு மட்டுமே செலுத்துவதாகும். எவ்வாறெனில் மனிதன் அல்லாஹ்வுடன் வேறு எவரையும் கடவுளாக ஏற்படுத்தி அவரை வணங்கக்கூடாது; அவரின் பக்கம் நெருக்கத்தைத் தேடக்கூடாது. தவ்ஹீதின் வகைகளில் இதுதான் மிக முக்கியமானதாகும். இதற்காகத்தான் அல்லாஹ் மனிதர்களைப் படைத்தான்.

﴿ وَمَا خَلَقْتُ الجِنَّ وَالإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴾ [الذاريات:٥٦]

“ஜின்னையும் மனிதனையும் நான் படைத்தது- என்னை வணங்குவதற்காகவே தவிர வேறில்லை” (51:56)

அவன் தூதர்களை அனுப்பியதும், வேதங்களை அருளியதும் இந்த தவ்ஹீதுக்காகத்தான்.

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴾
[الأنبياء:٢٥]

“(நபியே!) உமக்கு முன் நாம் அனுப்பிய ஒவ்வொரு தூதரிடமும் “வணக்கத்திற்குரியவன் என்னைத் தவிர வேறு யாருமில்லை; எனவே என்னையே வணங்குங்கள்” என நாம் வஹி அறிவிக்காமல் இல்லை.” (21:25)

தூதர்கள் அழைப்பு விடுத்தபோது இணைவைப்போர் ஏற்க மறுத்ததும் இந்தத் தவ்ஹீதைத்தான்.

﴿ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴾ [الأعراف:٧٠]

“எங்கள் முன்னோர்கள் வணங்கி வந்ததை விட்டு விட்டு அல்லாஹ்வை மட்டும் நாங்கள் வணங்க வேண்டும் என்பதற்காக எங்களிடம் நீர் வந்திருக்கிறீரா? நீர் உண்மையாளராக இருந்தால் எங்களுக்கு நீர் எச்சரிப்பதை எங்களிடம் கொண்டுவாரும்” என்று அவர்கள் கூறினார்கள். (7:70)

எனவே வணக்கங்களில் எதையும் அல்லாஹ் அல்லாதவருக்குச் செய்யக்கூடாது. அல்லாஹ்வுக்கு நெருக்கமான மலக்கிற்கோ அல்லாஹ்வால் அனுப்பப் பட்ட தூதருக்கோ நல்லடியார்களுக்கோ இன்னும்

படைப்பினங்களில் வேறு எவருக்கும் செய்வது கூடாது. ஏனெனில் வணக்கம் அல்லாஹ்வுக்கு மட்டுமே உரியதாகும்.

தவ்ஹீத் அஸ்மா, ஸிஃபாத்

இது அல்லாஹ் தனக்கு என்னென்ன பெயர்கள், பண்புகள் இருப்பதாகக் கூறியுள்ளானோ அல்லது அவனுடைய தூதர் அவனுக்கு என்னென்ன பெயர்கள், பண்புகள் இருப்பதாகக் கூறியுள்ளார்களோ அவற்றை நம்புவதாகும் மேலும் அவற்றை மாற்றாமல், மறுக்காமல், எந்த விதத்தில் என விவரிக்காமல், உவமைப்படுத்தாமல் அவற்றிற்குரிய எதார்த்த நிலையில்- அவனது மகத்து வத்திற்கு ஏற்ற விதத்தில் அப்படியே அல்லாஹ்வுக்குக் கொடுப்தாகும்.

அதுபோல அல்லாஹ் தனக்கு என்னென்ன பெயர்கள், பண்புகள் இல்லையெனக் கூறியுள்ளானோ அல்லது அல்லாஹ்வுடைய தூதர் அல்லாஹ்வுக்கு என்னென்ன பெயர்கள், பண்புகள் இல்லையெனக் கூறியுள்ளார்களோ அவற்றை அவனுக்குக் கொடுக்காமல் இருப்பதாகும். எது விஷயத்தில் அல்லாஹ்வும் அவனது தூதரும் எதுவும் சொல்லவில்லையோ அது விஷயத்தில் நாமும் எதுவும் சொல்லாமல் அப்படியே விட்டுவிட வேண்டும்.

(**மாற்றுதல்** என்பது அல்லாஹ்வுக்குரிய தன்மையை அதன் வெளிப்படையான அர்த்தத்தை விட்டும் எந்த ஆதாரமுமின்றித் திருப்புவதாகும். **மறுத்தல்** என்பது அல்லாஹ்வுக்கு அவசியமான பெயர்களையோ தன்மை களையோ அல்லது அவற்றில் சிலவற்றையோ நிராகரிப் பதாகும். **விவரித்தல்** என்பது அல்லாஹ்வின் பண்புகளை உள்ளத்தால் விவரித்துக் கூறுவது- நம்புவது அல்லது நாவால் விவரித்துக் கூறுவதாகும். உதாரணமாக அல்லாஹ்வுடைய கை இன்ன விதத்தில் இருக்கிறது என்று கூறுவதாகும். **உவமைப்படுத்துதல்** என்பது அல்லாஹ்வின் தன்மைகளை படைப்பினங்களின் தன்மை களுடன் ஒப்பிடுவதாகும். அல்லது அல்லாஹ்வின் தன்மைகள் படைப்பினங்களின் தன்மைகளுக்கு ஒப்பானது என நம்புவதாகும்.)

அல்லாஹ்வின் அழகிய பெயர்களிலிருந்து இதற்கு உதாரணமாவது: அல்லாஹ் தனக்கு ஹய்யுல் கய்யூம்- நித்திய ஜீவன், பேரண்டம் முழுவதையும் நன்கு நிர்வகிப்பவன் எனப் பெயர் சூட்டியுள்ளான். எனவே நாம் ஹய்யு என்பது அல்லாஹ்வின் பெயர்களில் ஒன்று என்று நம்புவது கடமையாகும். அத்துடன் இப்பெயரில் அடங்கியுள்ள தன்மையை நம்புவதும் அவசியமாகும். அதுதான் பரிபூரணமான ஜீவிதம். அதற்கு, “முன்பு

இல்லை” என்ற நிலையும் கிடையாது. “பின்பு அழிவு” என்ற நிலையும் இருக்காது.

இன்னும் அல்லாஹ் தனக்கு ஸமீஃ- கேட்பவன் எனப் பெயர் சூட்டியுள்ளான். நாம் ஸமீஃ. என்பது அல்லாஹ்வின் திருப்பெயர்களில் ஒன்றென நம்புவதும், கேட்பது அவனுடைய பண்புகளில் ஒரு பண்பு எனவும், அவன் கேட்கிறான் எனவும் நம்புவது அவசியமாகும்.

அல்லாஹ்வின் பண்புகளிலிருந்து இதற்கு மற்றொரு உதாரணம், அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

﴿ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ ﴾ [المائدة:٦٤]

“அல்லாஹ்வின் கை கட்டப்பட்டுள்ளது என்று யூதர்கள் கூறுகின்றனர். அவர்களின் கைகளே கட்டப் பட்டுள்ளன. இவ்வாறு கூறியதன் காரணமாக அவர்கள் சபிக்கப்பட்டனர். மாறாக அவனது இரு கைகளும் விரிக் கப்பட்டே உள்ளன. அவன் நாடியவாறு வழங்குவான்.” (5:64)

தாராளமாக வாரி வழங்கக்கூடிய இரு கைகள் தனக்கு இருப்பதாக அல்லாஹ் கூறியுள்ளான். நாமும் அவ்வாறே அருளை அள்ளி வழங்கக் கூடிய இரு கைகள் அல்லாஹ்வுக்கு உள்ளன என்று நம்புவது

கடமையாகும். எனினும் நமது உள்ளத்தில் அதற்கொரு வடிவத்தை கற்பனை செய்வதோ, அவ்விரு கைகளும் இன்ன விதத்தில் உள்ளன என்று நாவால் மொழிவதோ, படைப்பினங்களின் கைகளுடன் அவ்விரண்டையும் ஒப்பிடுவதோ கூடாது. ஏனெனில்

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ البَصِيرُ﴾ [الشُّورى:١١]

“அவனைப்போல் எதுவுமில்லை. அவன் செவியுறு பவன், பார்ப்பவன்”(42:11) என்று அல்லாஹ் கூறுகிறான்.

இந்தத் தவ்ஹீத் பற்றிய சுருக்கமான கருத்து என்ன வெனில் அல்லாஹ்வும் அவனது தூதரும் அல்லாஹ் வுக்கு என்னென்ன பெயர்கள் குணங்கள் இருப்பதாகக் கூறியுள்ளார்களோ அவற்றை மாற்றாமல், மறுக்காமல், உவமைப்படுத்தாமல் எந்த விதத்தில் என விவரிக்காமல் அப்படியே அல்லாஹ்வுக்குக் கொடுப்பதும், என்னென்ன பெயர்கள் குணங்கள் இல்லையெனக் கூறியுள் ளார்களோ அவற்றை அவனுக்குக் கொடுக்காமல் இருப்பதும் நம்மீது கடமையாகும். எது விஷயத்தில் அல்லாஹ்வும் அவனது தூதரும் ஒன்றும் சொல்ல வில்லையோ அது விஷயத்தில் நாமும் ஒன்றும் சொல்லாமல் அதற்கு பொருள் கூடக் கூறாமல் அப்படியே விட்டுவிட வேண்டும்.

லாஇலாஹ இல்லல்லாஹ்வின் பொருள்

லாஇலாஹ இல்லல்லாஹ் என்பது இம்மார்க்கத்தின் அடிப்படையாகும். இஸ்லாமிய மார்க்கத்தில் இதற்கு மிகப் பெரும் அந்தஸ்து இருக்கிறது. லாஇலாஹ இல்லல்லாஹ் என்பது இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக் கடமைகளில் முதற்கடமையும் ஈமானின் கிளைகளில் மிக உயர்ந்ததுமாகும். செயல்கள் ஏற்கப்படுவது என்பது இக்கலிமாவை மொழிந்து அதன் எதிர்பார்ப்புக்கேற்ப செயல்படுவதில் தான் இருக்கிறது.

இதன் உண்மையான பொருள்- இதை விடுத்து வேறு பொருள் கொள்ளக்கூடாத பொருள், “உண்மையில் வணங்கப்படுவதற்கு உரியவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை” என்பதாகும். “படைப்பவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை” அல்லது “உருவாக்குவதற்கு சக்தியுள்ளவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை” அல்லது “உலகத்தில் இருப்பது அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை” என்று இதன் பொருளைச் சுருக்கிவிடுவது தவறாகும். ஏனெனில் இதன் கருத்து தவ்ஹீதுர் ருபூபிய்யாவுடன் மட்டும் சுருங்கிவிடுகிறது.இந்தக் கலிமாவின் அடிப்படைக் கருத்தாக உள்ள தவ்ஹீதுல் உலூஹிய்யாவை எடுத்துக் கொள்வதில்லை.

இக்கலிமாவுக்குரிய இரு அம்சங்கள்

இக்கலிமாவுக்கு இரு அம்சங்கள் உள்ளன. ஒன்று எதிர்மறை. மற்றொன்று உடன்பாடு.

1. எதிர்மறை: இது, லாஇலாஹ- வணக்கத்திற் குரியவன் யாருமில்லை- என்று நாம் சொல்லும்போது வணக்கத்திற்குரியவன் எனும் தகுதி எவருக்கும் இல்லை என்று மறுப்பதாகும்.

2. உடன்பாடு: இது, இல்லல்லாஹ்- அல்லாஹ்வைத் தவிர- என்று நாம் கூறும்போது வணக்கத்திற்குரியவன் எனும் தகுதி அல்லாஹ்வுக்கு மட்டுமே உள்ளது. இதில் அவனுக்கு இணை யாரும் கிடையாது என்று ஒப்புக்கொள்வதாகும்.

எனவே அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாரும் வணங்கப்படக்கூடாது. வணக்க வகைகளில் எதுவும் அல்லாஹ் அல்லாதவருக்கு செலுத்தப்படக் கூடாது.

இக்கலிமாவின் பொருள் அறிந்து, இணைவைப்பதை நிராகரித்தல், ஏகத்துவத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுதல் என்ற இதன் எதிர்பார்ப்பை உறுதியாக நம்பி அதன் பிரகாரம் செயல்பட்ட வண்ணம் யார் இக்கலிமாவைச் சொல்கிறாரோ அவரே உண்மையான முஸ்லிம். இக்கலிமாவை நம்பாமல் இதன்படி செயல்படுபவன் நயவஞ்சகன். இக்கலிமாவுக்கு எதிராக இணை கற்பித்து

செயல்படுபவன் காபிர்- இறைமறுப்பாளனும், முஷ்ரிக்- இணைவைப்பவனும் ஆவான். இக்கலிமாவை அவன் நாவால் மொழிந்தாலும் சரியே.

லாஇலாஹ இல்லல்லாஹ்வின் சிறப்பு

இக்கலிமாவுக்கு அநேக சிறப்புகளும் பலன்களும் உள்ளன. அவற்றில் சில:

1. ஏகத்துவவாதிகளில் யார் யார் (பெரும்பாவங்கள் செய்து) நரகத்தின் தண்டனைக்கு ஆளானார்களோ அவர்கள் நரகத்தில் நிரந்தரமாகக் கிடப்பதிலிருந்து தடுப்பதற்குரிய காரணமாக இக்கலிமா திகழ்கிறது.

عَنْ أَنَسٍ عَنْ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ يَخْرُجُ مِنْ النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَفِي قَلْبِهِ وَزْنُ شَعِيرَةٍ مِنْ خَيْرٍ وَيَخْرُجُ مِنْ النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَفِي قَلْبِهِ وَزْنُ بُرَّةٍ مِنْ خَيْرٍ وَيَخْرُجُ مِنْ النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَفِي قَلْبِهِ وَزْنُ ذَرَّةٍ مِنْ خَيْرٍ (خ/ ٤٤، م/ ١٩٣)

“உள்ளத்தில் ஒரு வார்க்கோதுமை அளவு நன்மை யிருக்கும் நிலையில் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹ் எனக் கூறியவன் நரகிலிருந்து வெளியேற்றப்படுவான். உள்ளத்தில் ஒரு கோதுமை அளவு நன்மையிருக்கும் நிலையில் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹ் எனக் கூறியவனும் நரகத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுவான். உள்ளத்தில் ஒரு

அணு அளவு நன்மையிருக்கும் நிலையில் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹ் எனக் கூறியவனும் நரகத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுவான்.” நபிமொழி (புகாரி-44, முஸ்லிம்-193)

2. மனிதர்களும் ஜின்களும் இதற்காகவே படைக்கப்பட்டுள்ளனர். அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ [الذاريات:٥٦]

“ஜின்னையும் மனிதனையும் நான் படைத்தது- என்னை வணங்குவதற்காகவே தவிர வேறில்லை.” (51:56)

3. தூதர்கள் அனுப்பப்பட்டதும் வேதங்கள் இறக்கப்பட்டதும் இதற்காகத்தான். அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ [الأنبياء:٢٥]

“(நபியே!) உமக்கு முன் நாம் அனுப்பிய ஒவ்வொரு தூதரிடமும் “வணக்கத்திற்குரியவன் என்னைத் தவிர வேறு யாருமில்லை; எனவே என்னையே வணங்குங்கள்” என நாம் வஹி அறிவிக்காமல் இல்லை.” (21:25)

4. இதுவே இறைத்தூதர்கள் மேறகொண்ட அழைப்புப் பணியின் திறவுகோலாகும். முதன் முதலில் அவர்கள் இதன் பக்கம்தான் மக்களை அழைத்தார்கள். ஒவ்வொரு இறைத்தூதரும் தமது சமுதாயத்துக்குச் சொன்னது இதுதான்:

﴿... يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ [الأعراف:٧٣]

“என் சமுதாயமே! அல்லாஹ்வை வணங்குங்கள் அவனையன்றி வேறு இறைவன் உங்களுக்குக் கிடையாது” (7:73)

லாஇலாஹ இல்லல்லாஹ்வின் நிபந்தனைகள்

லாஇலாஹ இல்லல்லாஹ்விற்கு ஏழு நிபந்தனைகள் உள்ளன. ஓர் அடியான் அவற்றில் எந்த ஒன்றுக்கும் முரண்படாமல் அவை அனைத்தையும் பற்றிப்பிடித்துக் கொள்ளாத வரையில் அது செல்லாது. அவை:

1. **அறிவு:** அதாவது எதிர்மறை, உடன்பாடு எனும் இரு அம்சத்துடன் இக்கலிமாவின் பொருளையும் அப்பொருள் வலியுறுத்துகின்ற செயலையும் அறிய வேண்டும்.

எனவே ஒரு அடியான் அல்லாஹ் மட்டுமே வணக்கத் திற்குரியவன்; அவனல்லாதவற்றை வணங்குவது தவறானது என்பதைத் தெறிந்து கொண்டால் அவனே இதன் பொருளைத் அறிந்தவனாவான்.

﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ﴾ [محمد:١٩]

“வணக்கத்திற்குரியன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை என்பதை நீர் அறிந்துகொள்வீராக.” (47:19)

عَنْ عُثْمَانَ ﷺ قَالَ قَالَ رَسُولُ الله ﷺ مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الله دَخَلَ الْجَنَّةَ (م/ ٢٦)

“வணக்கத்திற்குரியவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை என்பதை அறிந்த நிலையில் ஒருவன் மரணித்தால் அவன் சொர்க்கம் செல்வான்.”-நபிமொழி. அறிவிப்பவர்: உஸ்மான் (ரலி), நூல்: (முஸ்லிம்-26)

2. **உறுதி:** அதாவது இக்கலிமாவை -ஜின், மனித ஷைத்தான்கள் ஏற்படுத்துகின்ற சந்தேகங்கள் வராமல் தெளிந்த உள்ளத்துடன் உறுதியாக மொழிவதாகும். மட்டுமின்றி இதன் பொருளை மிக உறுதியாக நம்பி இதைக் கூறிட வேண்டும். அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا﴾ [الحجرات:١٥]

“நிச்சயமாக (உண்மையான) மு.்.மின்கள் யாரென்றால் அவர்கள் அல்லாஹ்வையும் அவனது தூதரையும் நம்பிய பின்னர் (அதுபற்றி எத்தகைய) சந்தேகமும் கொள்ளமாட்டார்கள்.” (49:15)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ﷺ عن النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا الله وَأَنِّي رَسُولُ الله لَا يَلْقَى الله بِهِمَا عَبْدٌ غَيْرَ شَاكٍّ فِيهِمَا إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ (م/ ٢٧)

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “வணக்கத்திற் குரியவன் அல்லாஹ்வைத்தவிர வேறு யாருமில்லை

என்றும் நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் என்றும் சாட்சி சொல்கிறேன். இவ்விரண்டு விஷயங் களையும் எவ்வித சந்தேகமுமின்றி நம்பி ஒரு அடியான் அல்லாஹ்வை சந்தித்தால் அவன் சொர்க்கத்தில் நுழைவான்.”

அறிவிப்பவர்: அபூஹுரைரா(ரலி), நூல்: முஸ்லிம்(27)

3. **ஏற்றுக் கொள்ளல்:** அதாவது இக்கலிமாவின் எதிர்பார்ப்பு அனைத்தையும் உள்ளத்தால் உறுதி கொண்டு நாவால் மொழிந்து ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நபி(ஸல்) அவர்கள் மூலம் வந்துள்ள எல்லாச் செய்தி களையும் மெய் என்று நம்பி அவையனைத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அவற்றில் எதனையும் மறுக்கலாகாது.

﴿آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ [البقرة:٢٨٥]

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: “இத்தூதர் தம் இறைவனிட மிருந்து தமக்கு அருளப்பட்டதை நம்பினார். நம்பிக்கை கொண்டோரும் (இதை நம்பினார்கள்). இவர்கள் அனைவரும் அல்லாஹ்வையும் அவனது வானவர் களையும் அவனது வேதங்களையும் அவனது தூதர் களையும் நம்பினார்கள். “அவனது தூதர்களில் எவருக்

கிடையேயும் பாரபட்சம் காட்ட மாட்டோம்; செவியுற்றோம் கட்டுப்பட்டோம் எங்கள் இறைவனே! உன்னிடமே மன்னிப்புக் கோருகிறோம். உன்னிடமே (எங்கள்) திரும்புதல் உண்டு.” எனக் கூறுகின்றனர். (2:285)

மார்க்கச் சட்டங்களில் அல்லது குற்றவியல் சட்டங்களில்- உதாரணமாக திருட்டு அல்லது விபச்சாரத் திற்குரிய தண்டனை பலதாரமணம் அல்லது வாரிசுரிமை சட்டம் போன்றவைகளில் சிலவற்றை ஆட்சேபிக்கிற வர்கள் அல்லது மறுப்பவர்கள் இக்கலிமாவை நிராகரிப் பவர்களில், ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்களில் சேர்ந்து விடுகிறார்கள்.

﴿ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا ﴾ [الأحزاب:٣٦]

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: “அல்லாஹ்வும் அவனது தூதரும் ஒரு காரியத்தை முடிவு செய்து விட்டால் நம்பிக்கை கொண்ட ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் தமது அக்காரியத்தில் சுயவிருப்பம் கொள்வதற்கு உரிமை இல்லை.” (33:36)

4. **கட்டுப்படுதல்:** ஏகத்துவக் கலிமா எதை அறிவிக் கின்றதோ அதற்குக் கட்டுப்பட வேண்டும். ஏற்றுக் கொள்வதற்கும் கட்டுப்படுவதற்குமுள்ள வித்தியாசம்

என்னவெனில் ஏற்றுக் கொள்வதென்பது அதற்குரிய சரியான பொருளை வார்த்தையால் வெளிப்படுத்துவது. கட்டுப்படுதலென்பது செயல்களால் பின்பற்றுவதாகும்.

ஒருவன் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹ் என்பதன் பொருளை அறிந்து, அதை உறுதி கொண்டு அதை ஏற்றுக்கொள்ளவும் செய்கிறான் எனினும் அவன் அதற்கு கட்டுப்படவில்லை எனில் அவன் அறிந்ததற்கேற்ப செயல்படவில்லையெனில் அது அவனுக்கு பலன் அளிக்காது. அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

﴿وَأَنِيبُوا إِلَى رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ﴾ [الزُّمر:٥٤]

“உங்கள் இறைவன் பால் திரும்பி அவனுக்கே கட்டுப்படுங்கள்.” (39:54)

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ [النساء:٦٥]

“உம் இறைவன் மீது சத்தியமாக! அவர்கள் தங்கள் இடையே எழுந்த சச்சரவுகளில் உம்மை நீதிபதியாக ஏற்று பின்னர் நீர் தீர்ப்புச் செய்தது பற்றி தமக்குள் எந்த அதிருப்தியும் கொள்ளாமல் அதற்கு முழுமையாகக் கட்டுப்படாதவரை அவர்கள் நம்பிக்கை கொண்டவர் களாக மாட்டார்கள்.” (4:65)

5. **உண்மை:** அல்லாஹ்விடம் உண்மையாக நடந்து கொள்ளுதல். இது அவனுடைய நம்பிக்கையில், அடிப்படைக் கொள்கையில் உண்மையாளனாக இருப்பதைக் குறிக்கும்.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آَمَنُوا اتَّقُوا اللهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ [التوبة: ١١٩]

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: “நம்பிக்கை கொண்டோரே! அல்லாஹ்வை அஞ்சுங்கள். நீங்கள் உண்மையாளர் களுடன் இருங்கள்.” (9:119)

“உண்மையான உள்ளத்துடன் லாஇலாஹ இல்லல் லாஹ் எனக் கூறியவர் சொர்க்கம் புகுவார்” என்று நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். (அஹ்மத்-18772)

عَنْ أَبِي مُوسَى ﷺ عن النَّبِيَّ ﷺ ...مَنْ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ صَادِقًا بِهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ (حم/ ١٨٧٧٢، وصححه الألباني)

ஒருவன் இக்கலிமாவை நாவால் சொல்லிக் கொண்டு அதன் அர்த்தத்தை உள்ளத்தால் மறுத்தால் நிச்சயமாக அது அவனுக்கு ஈடேற்றமளிக்காது. மாறாக அவன் நயவஞ்சகர்களின் கூட்டத்தில் சேர்ந்து விடுவான்.

நபி(ஸல்)அவர்கள் கொண்டு வந்த செய்திகள், அறிவுரைகள் அனைத்தையும் பொய்ப்படுத்துவதோ அல்லது அதில் சிலவற்றைப் பொய்ப்படுத்துவதோ

உண்மையாக நடந்து கொள்வதற்கு முரணானதாகும். ஏனெனில் அல்லாஹ் நபி(ஸல்)அவர்களுக்கு கட்டுப் படவும் அவர்களை உண்மைப்படுத்தவும் ஏவியுள்ளான். நபிக்குக் கட்டுப்படுவதை தனக்குக் கட்டுப்படுதலோடு சேர்த்துக் கூறியிருக்கின்றான்.

﴿قُلْ أَطِيعُوا اللهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ [النور:٥٤]

“அல்லாஹ்வுக்கு கட்டுப்படுங்கள்(அவன்) தூதருக்கும் கட்டுப்படுங்கள் என (நபியே!) நீர் கூறுவீராக.” (24:54)

6. **வாய்மை:** மனிதன் தனது செயல்களை தூய எண்ணத்தைக் கொண்டு ஷிர்க்கின் சாயல் படிந்த அனைத்தை விட்டும் தூய்மைப்படுத்துவதாகும். இது எவ்வாறெனில் சொல், செயல்கள் அனைத்தும் அவனிட மிருந்து அல்லாஹ்வின் திருமுகத்துக்காக என தூய எண்ணத்துடனும் அவனது திருப்பொருத்தத்தை நாடியும் ஏற்படவேண்டும். அதில் முகஸ்துதி, பிறர் பாராட்ட வேண்டுமென்ற நோக்கம், பலனை எதிர்பார்ப்பது, சுயநலன், வெளிப்படையான அல்லது மறைமுகமான மனஇச்சை, அல்லது அல்லாஹ்வின் வழிகாட்டுதல் இன்றி ஒரு மனிதனின் பிரியத்திற்காகவோ, ஒரு மத்ஹபுக் காகவோ, ஒரு கட்சிக்குக் கட்டுப்படுவதற் காகவோ ஒரு செயலைச் செய்வது போன்ற எந்தக் கலப்படமும் இருக்கக் கூடாது. எனினும் அவன் தனது செயல்

மூலம் அல்லாஹ்வின் திருமுகத்தையும் மறுமையையும் நாடுபவனாக இருப்பது அவசியமாகும். மனிதர்களில் எவரது பிரதிபலனுக்கோ நன்றி பாராட்டுதலுக்கோ தனது உள்ளத்தில் இடமளித்துவிடக் கூடாது. அல்லாஹ் கூறுகிறான்: ﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾ [الزُّمر:٣]

"அறிந்து கொள்வீராக! தூய்மையான இம்மார்க்கம் அல்லாஹ்வுக்கே உரியது." (39:3)

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ [البيِّنة:٥]

"வணக்கத்தை அல்லாஹ்வுக்கே தூய்மையாக்கிய வர்களாக அல்லாஹ்வை அவர்கள் வணங்க வேண்டும் என்றே அவர்கள் ஏவப்பட்டுள்ளார்கள்." (98:5)

عن عِتْبَانَ بْنَ مَالِكٍ ﷺ: ...قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ : فَإِنَّ اللهَ قَدْ حَرَّمَ عَلَى النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ يَبْتَغِي بِذَلِكَ وَجْهَ اللهِ (خ/ ٤٢٥، م/ ٣٣)

"அல்லாஹ்வின் திருமுகத்தை நாடி லாஇலாஹ இல்லல்லாஹ் என்று கூறியவருக்கு அல்லாஹ் நரகத்தை தடைசெய்துவிட்டான்." என நபி(ஸல்)கூறியதாக இத்பான் (ரலி) அறிவிக்கிறார்கள். (புகாரி-425, முஸ்லிம்-33)

7. **நேசித்தல்:** இம்மகத்தான கலிமாவையும் இதன் எதிர்பார்ப்பையும் இது எதை அறிவிக்கிறதோ அதையும் நேசிப்பதாகும். அந்த வகையில் அல்லாஹ்வையும்

அவனது தூதரையும் நேசிக்க வேண்டும். மற்ற எல்லா வற்றினுடைய நேசத்தை விட அவர்கள் இருவரின் நேசத்துக்கே முன்னுரிமை வழங்க வேண்டும். நேசத்திற்கு உரிய நிபந்தனைகளையும் அதற்கு அவசியமான வற்றையும் கடைபிடிக்க வேண்டும்.

ஆகவே கண்ணியப்படுத்துதல், மகத்துவப்படுத்துதல், பயப்படுதல், ஆதரவு வைத்தல் ஆகியவற்றுடன் அல்லாஹ்வை நேசிக்கவேண்டும். மக்கா, மதீனா, பொதுவாக எல்லா இறையில்லங்கள் போன்ற அல்லாஹ் வுக்குப் பிரியமான இடங்களையும், ரமழான், துல்ஹஜின் முதல் பத்து நாட்கள் போன்ற அல்லாஹ்வுக்குப் பிரியமான காலங்களையும், நபிமார்கள், ரசூல்மார்கள், மலக்குகள், சத்தியவான்கள், உயிர்த்தியாகிகள், நல்லடியார்கள் போன்ற அல்லாஹ்வுக்குப் பிரியமான மனிதர்களையும் தொழுகை, ஜகாத், நோன்பு, ஹஜ் போன்ற அல்லாஹ்வுக்குப் பிரியமான செயல்களையும், திக்ர், குர்ஆன் ஓதுதல் போன்ற சொற்களையும் நேசிக்க வேண்டும்.

சொந்த விருப்பங்கள், ஆசைகளை விட அல்லாஹ் வின் விருப்பங்களுக்கு முன்னுரிமை தர வேண்டும். அல்லாஹ் வெறுப்பவற்றை வெறுப்பதும் இறைநேசமே. ஆதலால் இறைமறுப்பாளர்களையும், இறை நிராகரிப்பு,

பாவம், இறைவனுக்கு மாறு செய்தல் ஆகியவற்றையும் வெறுக்க வேண்டும்.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾ [المائدة:٥٤]

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: "நம்பிக்கை கொண்டோரே! உங்களில் யாரேனும் தனது மார்கத்தை விட்டு மாறி விட்டால் அல்லாஹ் வேறொரு சமுதாயத்தைக் கொண்டு வருவான். அவன் அவர்களை நேசிப்பான். அவர்களும் அவனை நேசிப்பார்கள். அவர்கள் நம்பிக்கை கொண் டோரிடம் பணிவாகவும் நிராகரிப்போரிடம் கடுமை யாகவும் இருப்பார்கள். அல்லாஹ்வின் பாதையில் போர் புரிவார்கள். பழிப்போரின் பழிச்சொல்லுக்கு அஞ்ச மாட்டார்கள்." (5:54)

முஹம்மதுர் ரசூலுல்லாஹ்வின் பொருள்

இதன் பொருள், முஹம்மது நபி அல்லாஹ்வின் அடியார் என்றும், மனித சமுதாயம் முழுமைக்கும் அனுப் பப்பட்ட இறைத்தூதர் என்றும் உளப்பூர்வமாக ஒப்புக் கொண்டு அதற்கு ஏற்ப செயல்படுவதாகும். அதாவது அவர்களின் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிவதும், அவர்கள் அறிவித்த செய்திகளை உண்மைப்படுத்துவதும்,

அவர்கள் விலக்கிய, கண்டித்த தீமைகளிலிருந்து விலகுவதும் மற்றும் அவர்கள் வகுத்துத் தந்த முறைப்படியே அல்லாஹ்வை வணங்குவதுமாகும்.

முஹம்மதுர் ரசூலுல்லாஹ் என்று சாட்சி சொல்வதில் இரண்டு அம்சங்கள் உள்ளன. அவை “அப்துஹு, வரசூலுஹு”-அல்லாஹ்வின் அடியார், அவனது தூதர் என்பதாகும். இவ்விரண்டும் நபி (ஸல்) அவர்கள் விஷயத்தில் மிகைப்பாட்டையும் குறைபாட்டையும் அகற்றிவிடுகிறது. ஏனெனில் அவர்கள் அல்லாஹ்வின் அடியாரும் அவனது தூதரும் ஆவார்கள். சிறப்பான இவ்விரண்டு தன்மைகளில் அவர்கள் மக்களிலேயே மிகப் பரிபூரணமானவர்கள். இந்த இடத்தில் அப்து என்பதன் பொருள் இறைவனை வணங்கும் அடிமை என்பதாகும். அதாவாது நபி(ஸல்)அவர்கள் ஒரு மனிதர் தான். மனிதகுலம் எதிலிருந்து படைக்கப்பட்டுள்ளாதோ அதிலிருந்தே அவர்களும் படைக்கப்பட்டுள்ளார்கள். ஏனைய மனிதர்களுக்கு இருக்கின்ற தன்மைகள், சுபாவங்கள் அவர்களுக்கும் உண்டு.

﴿ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ ﴾ [الكهف: ١١٠]

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: “நான் உங்களைப் போன்ற ஒரு மனிதன்தான் என்று (நபியே!) கூறுவீராக!” (18:110)

﴿ الحَمْدُ للهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ﴾ [الكهف:١]

“புகழ் அனைத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே! அவனே தன் அடியார் மீது இவ்வேதத்தை இறக்கியருளினான். இதில் எவ்விதக் கோணலையும் வைத்திடவில்லை.” (18:1)

ரசூல் என்பதன் பொருள் சொர்க்கத்தைக் கொண்டு நற்செய்தி சொல்லி, நரகத்தைக் கொண்டு எச்சரிக்கை செய்து, அல்லாஹ்வின் பக்கம் அழைப்பதற்கு மனித சமுதாயம் முழுவதற்கும் தூதராக அனுப்பப்பட்டவர் என்பதாகும். இவ்விரு தன்மைகளைக் கொண்டு சாட்சி சொல்வது நபி(ஸல்)அவர்கள் விஷயத்தில் வரம்பு மீறும் போக்கையும் குறைபாடான போக்கையும் நீக்கிவிடுகிறது.

தம்மை நபி (ஸல்) அவர்களின் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று சொல்லிக்கொள்கின்ற பெரும்பாலோர் அவர்கள் விஷயத்தில் வரம்பு மீறி அவர்களை அடிமை நிலையிலிருந்து உயர்த்தி கடவுள் அந்தஸ்திற்கு கொண்டு சென்றுவிடுகின்றனர். அல்லாஹ்வை விடுத்து நபியிடமும் இரட்சிப்புத் தேடுகின்றனர். தேவைகளை நிறைவு செய்தல், கஷ்டங்களை நீக்குதல் போன்ற அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாராலும் முடியாதவற்றை அவர்களிடமே கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.வேறு சிலர் அவர்களின் தூதுத்துவத்தை மறுத்துவிடுகின்றார்கள் அல்லது அவர்களைப் பின்பற்றுவதில் அலட்சியம் காட்டி

அவர்களுக்குரிய உரிமைகளையும் கடமைகளையும் முழுமையாக நிறைவேற்றாமல் குறைத்துவிடுகின் றார்கள். அவர்கள் கொண்டு வந்தவற்றிற்கு மாற்றமான கூற்றுக்களையே ஆதாரமாகக் கொள்கிறார்கள்.

ஈமானும் அதன் அடிப்படைகளும்

ஈமான்- நம்பிக்கை என்பது சொல்லும் செயலும் அடங்கியதாகும். வழிபாடுகள் செய்வதன் மூலம் அது அதிகரிக்கவும் செய்யும். பாவங்கள் மற்றும் தீமைகள் புரிவதன் மூலம் அது குறையவும் செய்யும். மேலும் ஈமான் என்பது உள்ளம் மற்றும் நாவின் சொல்லும், உள்ளம், நாவு, உறுப்புகள் ஆகியவற்றின் செயலும் ஆகும். உள்ளத்தின் சொல் என்பது அது நம்பிக்கை கொள்வதும் உண்மைப்படுத்துவதுமாகும். நாவின் சொல் என்பது அது ஏற்று மொழிவதாகும். உள்ளத்தின் செயல் என்பது தூய எண்ணம், கட்டுப்படுதல், பணிதல், நேசித்தல், நற்செயல்களை நாடுதல் ஆகியனவாகும். உறுப்புகளின் செயல் என்பது ஏவல்களைச் செய்வதும் விலக்கல்களை விட்டு விடுவதுமாகும்.

ஈமானுக்கு சில அடிப்படைகள் இருப்பதாக குர்ஆனும் ஹதீஸும் கூறுகின்றன. அவை, அல்லாஹ்வையும் அவனது வானவர்களையும், அவனுடைய வேதங்களை யும், அவனுடைய தூதர்களையும், இறுதி நாளையும்,

விதியையும் அதாவது அதன் நல்லதையும் கெட்டதையும் நம்புவதாகும்.

﴿آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ [البقرة:٢٨٥]

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: இந்தத் தூதர் தம் இறைவனிட மிருந்து தமக்கு அருளப்பட்டதை நம்பினார். நம்பிக்கை கொண்டோரும் (இதை நம்பினார்கள்). இவர்கள் அனைவரும் அல்லாஹ்வையும் அவனது வானவர்களை யும் அவனது வேதங்களையும் அவனது தூதர்களையும் நம்பினார்கள். மேலும் "அவனது தூதர்களில் எவருக் கிடையேயும் பாரபட்சம் காட்ட மாட்டோம்; செவியுற் றோம் கட்டுப்பட்டோம் எங்கள் இறைவனே! உன்னிடமே மன்னிப்புக் கோருகிறோம். உன்னிடமே (எங்கள்) திரும்புதல் உண்டு." என்றும் கூறுகின்றனர். (2:285)

عن عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ ﷺ قَالَ : ... قَالَ فَأَخْبِرْنِي عَنْ الْإِيمَانِ قَالَ أَنْ تُؤْمِنَ بِاللهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ ... (م/٨)

ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் ஈமானைப் பற்றி வினவினார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "ஈமான் என்பது அல்லாஹ்வையும் அவனது

வானவர்களையும், அவனுடைய வேதங்களையும், அவனது தூதர்களையும், இறுதி நாளையும், விதியின் நல்லதையும் கெட்டதையும் நீ நம்புவதாகும்” என்று கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரலி) நூல்: முஸ்லிம் (8)

இந்த ஆறு விஷயங்கள்தான் இஸ்லாத்தின் சரியான அடிப்படைக் கொள்கையாகும். இவற்றைக் கொண்டு தான் அல்லாஹ்வின் வேதமான திருக்குர்ஆன் அருளப் பட்டது. இவற்றைக் கொண்டுதான் அவனுடைய தூதர் முஹம்மத் நபி அவர்கள் அனுப்பப்பட்டார்கள். இவற்றுக்கு ஈமானின் அடிப்படைகள் என்றும் சொல்லப்படும்.

1. அல்லாஹ்வை நம்புவது

அல்லாஹ்வை நம்புவது என்பது அவனது இறைத் தன்மையிலும், படைத்துப் பரிபாலிப்பதிலும் அவனுடைய பெயர்கள் மற்றும் தன்மைகளிலும் அவன் தனித்தவன் அவனுக்கு இணை துணை யாரும் இல்லை என நம்பு வதாகும். அல்லாஹ்வை நம்புவதில் பல விஷயங்கள் உள்ளன.

1. அவன் தான் வணக்கத்திற்குத் தகுதியான உண்மையான இறைவன் என நம்புதல். ஏனெனில் அவன்தான் மனிதர்களைப் படைத்தவன், அவர்களுக்கு உபகாரம் செய்பவன், அவர்களுக்கு வாழ்வாதாரம்

வழங்குபவன்,அவர்களின் இரகசியங்களையும் பரகசியங் களையும் அறிபவன், அவர்களில் கட்டுப்பட்டு நடப்பவர் களுக்கு நற்கூலி வழங்கவும், மாறுசெய்பவர்களுக்கு தண்டனை வழங்கவும் சக்தியுள்ளவன்.

இந்த நம்பிக்கையின் எதார்த்த நிலை என்னவெனில் வணக்கவழிபாட்டின் அனைத்து வகைகளையும் அச்சத் துடனும் ஆவலுடனும் பணிவான முறையில் அதே சமயம் அல்லாஹ்வை பரிபூரணமாக நேசிப்பதுடனும் அவனது மகத்துவத்திற்கு முன் முழுமையாகப் பணிவதுடனும் அவனுக்கு மட்டுமே நிறைவேற்றுவதாகும். திருமறைக் குர்ஆனில் பெரும்பாலான வசனங்கள் இம்மகத்தான அடிப்படைக் அம்சத்தைப் பற்றியே இறங்கியிருக்கின்றன.

﴿فَاعْبُدِ اللهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ، أَلَا لله الدِّينُ الخَالِصُ﴾ [الزُّمر: ٢،٣]

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: "(நபியே!) வணக்கத்தை உளத்தூய்மையுடன் அல்லாஹ்வுக்கு மட்டுமே உரித் தாக்கி அவனை வணங்குவீராக! தெரிந்துகொள்ளுங்கள்! தூய்மையான இம்மார்க்கம் அல்லாஹ்வுக்கே உரியதாகும்." (39:2-3)

﴿وَقَضَى رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ﴾ [الإسراء:٢٣]

"அவனைத் தவிர வேறெவரையும் நீங்கள் வணங்கக் கூடாதென உம் இறைவன் விதித்துள்ளான்." (17:23)

﴿ فَادْعُوا اللهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الكَافِرُونَ ﴾ [غافر:١٤]

“வணக்கத்தை அல்லாஹ்வுக்கே உரித்தாக்கி தூய எண்ணத்துடன் அவனிடமே பிரார்த்தியுங்கள். நிராகரிப்பாளர்கள் இதனை வெறுத்தாலும் சரியே!.” (40:14)

வணக்கவழிபாட்டில் ஏராளமான வகைகள் உள்ளன. அவற்றில் பிரார்த்தனை செய்தல், அஞ்சுதல், எதிர் பார்த்தல், நம்பிக்கை வைத்தல், ஆர்வம் கொள்ளுதல், பயப்படுதல், பணிவு, பயபக்தி, முற்றாகத் திரும்பிவிடுதல், உதவி தேடுதல், பாதுகாப்புத் தேடுதல், இரட்சிப்புத் தேடுதல், அறுத்துப் பலியிடுதல் நேர்ச்சை செய்தல் போன்ற பல வகைகள் உள்ளன. இவற்றில் எதையும் அல்லாஹ் அல்லாதவருக்கு செய்வது கூடாது. அவ்வாறு செய்வது இணைவைப்பும் இறைநிராகரிப்புமாகும்.

﴿ وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴾ [غافر:٦٠]

பிரார்த்தனைக்கு ஆதாரம்: “என்னை அழையுங்கள்! உங்களுக்குப் பதிலளிக்கிறேன்; எனது வணக்கத்தை விட்டும் பெருமையடிப்போர் நரகத்தில் இழிந்தோராக நுழைவார்கள்” என்று உங்கள் இறைவன் கூறுகிறான். (40:60)

عَنْ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ عَنْ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ (ت/ ٢٩٦٩)

பிரார்த்தனைதான் வணக்கம் என நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக நு:.மான் பின் பஷீர்(ரலி) அறிவிக்கிறார்கள். நூல்: திர்மதி(2969)

﴿إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾

[آل عمران:١٧٥]

அஞ்சுதலுக்கு ஆதாரம்: "ஷைத்தானே தனது நேசர்களை (இவ்வாறு) அச்சுறுத்துகிறான். அவர்களுக்கு அஞ்சாதீர்கள்! நீங்கள் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தால் எனக்கே அஞ்சுங்கள்." (3:175)

﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ [الكهف:١١٠]

எதிர்பார்த்தலுக்கு ஆதாரம்: "தமது இறைவனின் சந்திப்பை எதிர்பார்ப்பவர் நல்லறத்தைச் செய்யட்டும். தமது இறைவணக்கத்தில் எவரையும் இணை கற்பிக்கா திருக்கட்டும்." (18:110)

﴿وَعَلَى اللهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ [المائدة:٢٣]

﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ [الطَّلاق:٣]

முழுவதும் சார்ந்திருத்தலுக்கு (தவக்குல்) ஆதாரம்: "நீங்கள் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தால் அல்லாஹ் வையே முழுவதும் சார்ந்திருங்கள்." (5:23)

“அல்லாஹ்வையே முழுவதும் சார்ந்திருப்போருக்கு அவன் போது மானவன்.” (65:3)

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ﴾ [الأنبياء:٩٠]

ஆர்வம் கொள்ளுதல், பயப்படுதல், பணிவு ஆகிய வற்றுக்கு ஆதாரம்: “அவர்கள் நன்மைகளை நோக்கி விரைந்து செல்வோராகவும், ஆர்வத்துடனும் அச்சத் துடனும் நம்மிடம் பிரார்த்திப்போராகவும் இருந்தனர். நமக்குப் பணிவோராகவும் இருந்தனர்.” (21:90)

﴿فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي﴾ [البقرة:١٥٠]

பயபக்திக்கு ஆதாரம்: “எனவே அவர்களுக்கு அஞ்சாதீர்கள். எனக்கே அஞ்சுங்கள்.” (2:150)

﴿وَأَنِيبُوا إِلَى رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ﴾ [الزُّمر:٥٤]

முற்றாகத் திரும்பிவிடுதலுக்கு ஆதாரம்: “உங்கள் இறைவன் பக்கமே திரும்புங்கள்; அவனுக்கே கட்டுப் படுங்கள்!” (39:45)

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ [الفاتحة:٤]

قال النبي ﷺ : ((وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِالله)) (ت/ ٢٥١٦)

உதவி தேடுதலுக்கு ஆதாரம்: “உன்னையே வணங்கு கிறோம்; உன்னிடமே உதவியும் தேடுகிறோம்.”(1:4)

“நீ உதவி தேடினால் அல்லாஹ்விடமே உதவி தேடு” என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். திர்மிதி(2516)

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ [الناس:١]

பாதுகாப்புத் தேடுதலுக்கு ஆதாரம்: “மனிதர்களின் இறைவனிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன் என்று கூறுவீராக!” (114:1)

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ﴾ [الأنفال:٩]

இரட்சிப்புத் தேடுதலுக்கு ஆதாரம்: “நீங்கள் உங்கள் இறைவனிடம் உதவி (இரட்சிப்பு) தேடியபோது அவன் உங்களுக்குப் பதிலளித்தான்.”(8:9)

﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلهِ رَبِّ العَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾ [الأنعام: ١٦٢،١٦٣]

அறுத்துப் பலியிடுதலுக்கு ஆதாரம்: “(நபியே!) நீர் கூறும்: எனது தொழுகை, எனது குர்பானி (அறுத்துப் பலியிடுதல்), எனது வாழ்வு, எனது மரணம் யாவும் அகிலத்தின் இறைவனாகிய அல்லாஹ்வுக்கே உரியன, அவனுக்கு யாதொரு இணையுமில்லை; இவ்வாறே நான் ஏவப்பட்டுள்ளேன்; முஸ்லிம்களில் நான் முதலாமவன்.” (6:162,163)

قال النبي ﷺ: ((وَلَعَنَ اللهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللهِ)) (م/ ١٩٧٨)

“அல்லாஹ் அல்லாதவருக்காக அறுத்துப் பலியிட்டவரை அல்லாஹ் சபிப்பானாக!” என நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். (முஸ்லிம்-1978)

﴿يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا﴾ [الإنسان:٧]

நேர்ச்சை செய்தலுக்கு ஆதாரம்: “அவர்கள் நேர்ச்சையை நிறைவேற்றுவார்கள். தீமை பரவிய நாளைப் பற்றி அஞ்சுவார்கள்.” (76:7)

இன்னும் உண்பது, பருகுவது, உறங்குவது, வாழ்வாதாரத்தைத் தேடுவது, திருமணம் செய்வது போன்ற பழக்க வழக்கங்கள் கூட வணக்கங்களாக மாறும்; அவற்றைச் செய்வதனால் ஒரு முஸ்லிமுக்கு நற்கூலியும் கிடைக்கும். எப்போதெனில் அவற்றைச் செய்வதன் மூலம் இறைவழிபாடுகளைச் செய்வதற்கு சக்தியைப் பெறும் நோக்கம் இருக்குமானால். அதே நேரத்தில் அல்லாஹ்வுக்காக எனும் தூய எண்ணத்துடன் அவற்றை நிறைவேற்றும்போது.

2. அல்லாஹ் தன் அடியார்கள் மீது கடமையாக்கிய அனைத்தையும் நம்புவதும் இறைநம்பிக்கையில் அடங்கும். உதாரணமாக இஸ்லாத்தின் ஐந்து அடிப்படைக் கடமைகளான வணக்கத்திற்குரியவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை என்றும் முஹம்மது நபி அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதரென்றும்

சாட்சி சொல்வது, தொழுகையை நிலைநிறுத்துவது, ஜகாத் கொடுப்பது, ரமழானில் நோன்பு நோற்பது, புனிதமிக்க அல்லாஹ்வின் ஆலயத்திற்குச் சென்று வர சக்தி பெற்றவர்கள் ஹஜ் செய்வது ஆகியவற்றை நம்புவதும் இன்னும் தூய்மைமிக்க இம்மார்க்கம் கொண்டு வந்துள்ள ஏனைய கடமைகளை நம்புவதும் இறைநம்பிக்கையில் அடங்கும்.

3. அல்லாஹ் தான் அகிலத்தைப் படைத்தவன், மனிதர்களின் காரியங்களை நிர்வகிப்பவன், தனது அறிவு ஞானம் மற்றும் ஆற்றலுக்கு ஏற்ப- தனது விருப்பப்படி அவர்கள் மீது அதிகாரம் செலுத்தி வருபவன் என நம்புவதும் இறைநம்பிக்கையில் அடங்கும். அவனே இவ்வுலகத்திற்கும் மறு உலகிற்கும் அதிபதி, அகில உலகமனைத்தையும் படைத்துப் பாரிபாலிப்பவன், அவனைத் தவிர வேறு படைப்பாளன், அவனைத் தவிர வேறு பாரிபாலிப்பவன் எவருமில்லை. அடியார்களைச் சீர்திருத்தவும் இம்மை, மறுமை வாழ்விற்கு எதில் ஈடேற்றம் இருக்கிறதோ அதன் பால் அவர்களை அழைக்கவும் அவன் தூதர்களை அனுப்பி வைத்தான்; வேதங்களையும் இறக்கி வைத்தான். இன்னும் இவை யனைத்திலும் அவனுக்கு இணை துணை எவருமில்லை என்று நம்புவதும் இறைநம்பிக்கையில் அடங்கும்.

﴿ اللهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴾ [الزُّمر:٦٢]

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: "அல்லாஹ் அனைத்துப் பொருட்களையும் படைத்தவன். அவன் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் பொறுப்பாளன்." (39:62)

4. திருக்குர்ஆனிலும் நபிமொழிகளிலும் வந்துள்ள இறைவனின் அழகிய பெயர்களையும் உயர்வுமிக்க அவனது பண்புகளையும் மாற்றாமல், மறுக்காமல், உருவகப்படுத்தாமல், ஒப்பாக்காமல் நம்பிக்கை கொள்வதோடு இவை அறிவிக்கின்ற மகத்தான அர்த்தங்களையும் நம்புவதும் இறைநம்பிக்கையில் அடங்கும். அந்த அர்த்தங்கள் தான் அல்லாஹ்வின் தன்மைகளாகும். இத்தன்மைகளில் எதையும் அவனது படைப்புகளுக்கு ஒப்பாக்காமல் அவனுக்கே உரித்தான விதத்தில் அவற்றைக் அவனுக்குக் கொடுப்பது கடமை யாகும்.

﴿ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ البَصِيرُ ﴾ [الشُّورى:١١]

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: "அவனைப் போன்று எதுவும் இல்லை. அவன் (யாவற்றையும்) செவியேற்பவனும் பார்ப்பவனும் ஆவான்." (42:11)

2. மலக்குகளை நம்புவது

இந்த நம்பிக்கையில் பொதுவாக நம்புவது, குறிப்பாக நம்புவது என இரு வகை உள்ளன. பொதுவாக நம்புவது என்றால் அல்லாஹ்வுக்கு மலக்குகள் இருக்கிறார்கள்; தன்னை வணங்குவதற்காகவே அவன் அவர்களைப் படைத்துள்ளான். அவர்களில் அர்ஷை சுமக்கும் பொறுப்பு கொடுக்கப்பட்டவர்கள், சொர்க் கத்தையும் நரகத்தையும் பாதுகாப்பவர்கள், அடியார்களின் செயல்களைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பு வழங்கப் பட்டவர்கள் என அநேக வகையினர் உள்ளனர் என்று நம்ப வேண்டும்.

குறிப்பாக நம்புவது என்றால் அல்லாஹ்வும் அவன் தூதரும் பெயர் குறிப்பிட்டு சொல்லியிருக்கின்ற வானவர்களை நம்புவதாகும். ஊதாரணமாக ஜிப்ரீல், மீகாயீல், நரகத்தின் பாதுகாவலர் மாலிக், சூர் ஊதும் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்ட வானவர் இஸ்ரா.ஃ.பீல் போன்றோர்.

عَنْ عَائِشَةَ ﵂ قَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ : خُلِقَتْ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ وَخُلِقَ الْجَانُّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ وَخُلِقَ آدَمُ مِمَّا وُصِفَ لَكُمْ (م/ ٢٩٩٦)

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “வானவர்கள் ஒளியாலும் ஜின்கள் நெருப்பின் ஜுவாலையிலிருந்தும்

படைக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆதம் (ஏற்கனவே) உங்களுக்குக் கூறப்பட்டுவிட்ட ஒன்றிலிருந்து (மண்ணிலிருந்து) படைக்கப்பட்டுள்ளார்.” அறிவிப்பவர்: ஆயிஷா (ரலி), நூல்: முஸ்லிம்(2996)

3. வேதங்களை நம்புவது

அல்லாஹ் தனது கடமையை விளக்குவதற்காகவும் அதன் பால் மக்களை அழைப்பதற்காகவும் தன்னுடைய நபிமார்கள், ரசூல்மார்களுக்கு வேதங்களை இறக்கி யருளினான் எனப் பொதுவாக நம்புவது அவசிய மாகும். குறிப்பாக தவ்ராத், இன்ஜீல், ஜபூர், குர்ஆன் போன்ற அல்லாஹ் பெயர் குறிப்பிட்டுச் சொன்ன வேதங்களை நம்ப வேண்டும். திருக்குர்ஆன் தான் இவற்றில் இறுதியானதாகும். இது முந்தைய வேதங்களை விட உயர்வானதும் அவற்றை உண்மைப்படுத்தக் கூடியதாகவும் இருக்கின்றது.

மேலும் இந்த குர்ஆனையும் ஆதாரப்பூர்வமான நபிமொழிகளையுமே பின்பற்றுவதோடு எல்லாப் பிரச்சனைகளுக்கும் இவற்றையே தீர்வாக எடுத்துக் கொள்வது சமுதாயத்தினர் அனைவர் மீதும் கடமை யாகும். ஏனெனில் அல்லாஹ் முஹம்மத் நபி(ஸல்) அவர்களை ஜின், மனித சமுதாயம் அனைத்திற்கும் தூதராக அனுப்பி அவர்களுக்கிடையே தீர்ப்பு வழங்கு

வதற்காக இந்தக் குர்ஆனையும் அவர்களுக்கு இறக்கி அருளியிருக்கிறான். இத்திருக்குர்ஆனை, அல்லாஹ் இதயங்களிலுள்ளதற்கு நோய் நிவாரணமாகவும், யாவற்றையும் தெள்ளத் தெளிவாக விளக்கக்கூடிய தாகவும், அகிலத்தார்களுக்கு நேர்வழி காட்டக்கூடிய தாகவும், ஓர் அருளாகவும் ஆக்கியுள்ளான்.

﴿ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴾ [الأنعام:١٥٥]

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: "இது நாம் அருளிய பாக்கியம் பொருந்திய வேதமாகும். எனவே நீங்கள் இதனைப் பின்பற்றுங்கள்; (நம்மை) அஞ்சுங்கள்; அருள் செய்யப்படுவீர்கள்." (6:155)

﴿ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴾ [النحل:٨٩]

"இவ்வேதத்தை ஒவ்வொரு பொருளையும் தெளிவாக் கக்கூடியதாகவும், நேர்வழி காட்டக்கூடியதாகவும், அருளாகவும் முஸ்லிம்களுக்கு நற்செய்தியாகவும் உமக்கு அருளினோம்." (16:89)

4. தூதர்களை நம்புவது

தூதர்களைப் பொதுவாகவும் குறிப்பாகவும் நம்புவது அவசியமாகும். நிச்சயமாக அல்லாஹ் தன்னுடைய அடியார்களுக்குச் சொர்க்கத்தைக் கொண்டு நற்செய்தி

கூறவும் நரகத்தைக் கொண்டு எச்சரிக்கை செய்யவும் சத்தியத்தின் பால் அவர்களை அழைப்பதற்காகவும் தூதர்களை அனுப்பிவைத்தான் என்று நம்ப வேண்டும்.

﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ﴾ [النحل:٣٦]

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: "அல்லாஹ்வையே வணங் குங்கள், "தாகூத்" (தீய சக்தி) களை விட்டு விலகி விடுங்கள் என்று திண்ணமாக நாம் ஒவ்வொரு சமுதா யத்திலும் ஒரு தூதரை அனுப்பி வைத்தோம்." (16:36)

யார் அவர்களின் அழைப்பை ஏற்றுக்கொள்கிறாரோ அவர் நற்பாக்கியம் பெற்று வெற்றி பெற்றுவிட்டார். யார் அவர்களுக்கு மாறுசெய்கின்றாரோ அவர் ஏமாற்றமும் கைசேதமும் அடைந்து தோல்வி அடைந்து விட்டார்.

இறைத்தூதர்கள் அனைவரின் பிரச்சாரமும் ஒன்று தான். அது "அல்லாஹ் ஒருவனை மட்டுமே நம்ப வேண்டும்; வணக்க வழிபாடுகளை அவனுக்கு மட்டும் செய்ய வேண்டும்" என்பது தான். ஷரீஅத்திலும் சட்டதிட்டங்களிலும் தான் அவர்களிடையே வேறுபாடு இருந்தது என்றும் நம்ப வேண்டும்.

மேலும் இறைத்தூதர்களில் நம்முடைய நபி முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள்தாம் இறுதியானவரும் மிகச் சிறந்தவருமாவார்கள் என்றும் நம்ப வேண்டும்.

﴿ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا ﴾ [الإسراء:٥٥]

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: “நபிமார்களில் சிலரை சிலரை விடச் சிறப்பித்திருக்கிறோம்.” (17:55)

﴿ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ﴾

[الأحزاب:٤٠]

“முஹம்மத் உங்களுடைய ஆண்களில் எவருக்கும் தந்தையாக இருக்கவில்லை. மாறாக அல்லாஹ்வின் தூதராகவும் நபிமார்களில் இறுதியானவராகவும் இருக்கிறார்.” (33:40)

அல்லாஹ்வும் அவன் தூதரும் பெயர் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கும் தூதர்களை நாம் குறிப்பாக நம்ப வேண்டும். உதாரணமாக நூஹ், ஹூத், ஸாலிஹ், இப்றாஹீம் (அலை) மற்றும் பலர்.

5. இறுதி நாளை நம்புவது

மரணத்திற்குப் பின்னர் நிகழுமென அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதரும் அறிவித்துள்ள அனைத்து விஷயங்களையும் நம்புவது என்பது இறுதி நாளை நம்புவதில் அடங்கும். உதாரணமாக கப்ருடைய (மண்ணறையின்) சோதனை, அதன் வேதனை, அங்கு கிடைக்கும் இன்பம், மறுமை நாளில் ஏற்படுகின்ற அமளிகள், துன்பங்கள், பாலம், தராசு, கேள்வி கணக்கு,

நற்கூலி, தண்டனை,மக்களுக்கு வினைப்பட்டியல்களைக் கொடுப்பது, அப்போது தமது வினைப்பட்டியலை வலது கையில் வாங்குவோர் இருப்பார்கள். தம் வினைப் பட்டியலை இடது கையில் அல்லது தமது முதுகுக்குப் பின்னால் வாங்குவோரும் இருப்பார்கள்.

இன்னும் நம்முடைய நபி முஹம்மத்(ஸல்) அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் தண்ணீர் தடாகத்தை நம்புவதும் இதில் அடங்கும். நபிமொழியில் வந்துள்ளது போல ஒவ்வொரு நபிக்கும் தண்ணீர் தடாகம் உண்டு. மேலும் சொர்க்கம், நரகம், மு.ஃமின்கள் அல்லாஹ்வைப் பார்ப்பது, அவர்களிடம் அல்லாஹ் பேசுவது ஆகிய வற்றையும் மற்றும் குர்ஆனிலும் ஆதாரப்பூர்வமான நபிமொழிகளிலும் வந்துள்ள இது தொடர்பான அனைத்து விவரங்களையும் நம்புவதும் இதில் அடங்கும். எனவே இவையனைத்தையும் அல்லாஹ்வும் அவன் தூதரும் விளக்கிய முறைப்படி நம்புவது கடமையாகும்.

6. விதியை நம்புவது

இதில் நான்கு விஷயங்கள் உள்ளன:

1. நிச்சயமாக அல்லாஹ் இதுவரை நடந்ததையும் இனி நடக்கவிருக்கின்றவற்றையும் அறிந்துள்ளான். இன்னும் தன்னுடைய அடியார்களின் நிலைமைகள், அவர்களின் வாழ்வாதாதாரங்கள், ஆயுட்காலம்,

அவர்களின் செயல்கள் மற்றும் அவர்களுடைய இதர விஷயங்கள் அனைத்தையும் அவன் அறிந்துள்ளான். இதில் எதுவும் அல்லாஹ்வுக்கு மறைந்ததல்ல என நம்புவது. அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

﴿إِنَّ اللهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ [التوبة:١١٥]

“நிச்சயமாக அல்லாஹ் அனைத்தையும் நன்கு அறிந்தவனாக இருக்கின்றான்.” (9:115)

2. அவன் நிர்ணயித்துள்ள எல்லாவற்றையும் அவன் எழுதி வைத்துள்ளான் என நம்புவது.

﴿وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ﴾ [يس:١٢]

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: “நாம் ஒவ்வொன்றையும் ஒரு தெளிவான பதிவேட்டில் வரையறுத்துள்ளோம்.” (36:12)

3. செயல்படுத்தப்படுகிற அவனது நாட்டத்தை நம்புவது. அல்லாஹ் நாடியது நடக்கின்றது. அவன் நாடாதது நடக்காது. அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

﴿كَذَلِكَ اللهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾ [آل عمران:٤٠]

“அல்லாஹ், தான் நாடுகின்றவற்றைச் செய்வான்.” (3:40)

4. நிகழ்வதற்கு முன் நிர்ணயிக்கப்பட்ட (இவ்வுலகில் உலுள்ள அனைத்தையும்) அவனே படைத்துள்ளான் என நம்புவது. அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

﴿وَاللهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ [الصَّفات:٩٦]

“அல்லாஹ்வே உங்களையும் நீங்கள் செய்த வற்றையும் படைத்தான்.” (37:96)

ஷிர்க்-இணைவைத்தலும் அதன் வகைகளும்

ஷிர்க்- இணைவைத்தல் என்பது, படைத்துப் பரிபா லிக்கும் ஆற்றலிலோ அல்லது இறைத்தன்மையிலோ அல்லது இறைவனுடைய பெயர்கள், குணங்களிலோ இறைவனுக்கு இணைக்கடவுளை ஏற்படுத்துவதாகும். பெரிய ஷிர்க், சிறிய ஷிர்க் என ஷிர்க் இரு வகைப்படும்.

1. பெரிய ஷிர்க்: இது வணக்க வழிபாடுகளில் ஒன்றை அல்லாஹ் அல்லாதவருக்குச் செய்வதாகும். இவ்வாறு செய்பவன் பாவமன்னிப்புத் தேடாமல் இறந்து விட்டால் நரகத்தில் நிரந்தரமாக இருப்பான். மேலும் இந்த ஷிர்க் அவனது நற்செயல்களை அழித்துவிடும்.

﴿وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [الأنعام:٨٨]

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: “அவர்கள் இணை கற்பித் திருந்தால் அவர்கள் செய்த (நல்ல) வை அவர்களை விட்டும் அழிந்திருக்கும்.” (6:88)

தூய முறையில் பாவமன்னிப்புத் தேடினால்தான் பெரிய ஷிர்க்கை அல்லாஹ் மன்னிப்பான்.

﴿ إِنَّ اللهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللهِ فَقَدِ افْتَرَى إِثْمًا عَظِيمًا ﴾ [النساء:٤٨]

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: “தனக்கு இணை கற்பிக்கப் படுவதை அல்லாஹ் மன்னிக்க மாட்டான். அதற்குக் கீழ் நிலையில் உள்ள (பாவத்)தை, தான் நாடியோருக்கு மன்னிப்பான். அல்லாஹ்வுக்கு இணை கற்பிப்பவர் மிகப் பெரிய பாவத்தையே கற்பனை செய்தார்.” (4:48)

பெரிய ஷிர்க்கின் வகைகளில் சில: அல்லாஹ் அல்லாத வரிடம் பிரார்த்திப்பது, அல்லாஹ் அல்லாதவருக்கு நேர்ச்சை செய்வது அல்லது அறுத்துப் பலியிடுவது போன்றவை. அல்லது அல்லாஹ்வையன்றி பல இணைக் கடவுள்களை ஏற்படுத்தி அல்லாஹ்வை நேசிப்பதுபோல அவர்களை நேசிப்பது. அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللهِ ﴾ [البقرة:١٦٥]

“அல்லாஹ்வையன்றி அவனுக்கு இணைக் கடவுள் களை ஏற்படுத்தி அல்லாஹ்வை நேசிப்பது போல அவர்களை நேசிப்போரும் மனிதர்களில் உள்ளனர்.” (2:165)

2. சிறிய ஷிர்க்: குர்ஆன், ஹதீஸ் ஆதாரங்களில் இதற்கு ஷிர்க் என்றே சொல்லப்படும். ஆனாலும் இது பெரிய ஷிர்க் அளவுக்கு இருக்காது. இந்த வகை

ஷிர்க் இறைமார்க்கத்திலிருந்து அவனை வெளியேற்றி விடாது. ஆனால் ஏக இறைக் கொள்கையில் இது குறைபாடுகளை ஏற்படுத்தும். உதாரணமாக சிறிதளவு முகஸ்துதி அல்லது பெரிய ஷிர்க்கின் அளவில் கொண்டு சேர்க்கக்கூடிய ஆனால் பெரிய ஷிர்க்காக இல்லாத காரியங்கள். உதாரணமாக அடக்கத்தலங்களில் தொழுவது, அல்லாஹ் அல்லாதவற்றின் மீது சத்தியம் செய்வது, அல்லாஹ்வையன்றி அவையும் நன்மையோ தீங்கோ செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கை இல்லாமல். “அல்லாஹ் நாடியதும் இன்னார் நாடியதும் நடந்தது” என்று கூறுவது, இன்னும் இது போன்றவைகள்.

عَنْ مَحْمُودِ بْنِ لَبِيدٍ ﷺ أَنَّ رَسُولَ الله ﷺ قَالَ : إِنَّ أَخْوَفَ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمْ الشِّرْكُ الْأَصْغَرُ قَالُوا وَمَا الشِّرْكُ الْأَصْغَرُ يَا رَسُولَ الله قَالَ : الرِّيَاءُ (حم/ ٢٣١١٩)

“நான் உங்கள் விஷயத்தில் அதிகம் அஞ்சுவது சிறிய ஷிர்க்கைத் தான்” என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். “சிறிய ஷிர்க் என்றால் என்ன?” என்று அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டதற்கு “முகஸ்துதி” என்று விடையளித்தார்கள். (அஹ்மத்-23119)

عَنْ عُمَرَ ﷺ أَنَّهُ قَالَ لَا وَأَبِي فَقَالَ رَسُولُ الله ﷺ مَهْ إِنَّهُ مَنْ حَلَفَ بِشَيْءٍ دُونَ الله فَقَدْ أَشْرَكَ (حم/ ٣٣١،٤٨٨٦)

“அல்லாஹ்வை விடுத்து வேறொன்றின் மீது சத்தியம் செய்தவன் இணை வைத்துவிட்டான்” எனவும் நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். (அஹ்மத்)

இந்த வகையில் சேரக்கூடிய எல்லா செயல்களும் சிறிய ஷிர்க் தான். உதாரணமாக நோய் மற்றும் துன்பங்களை நீக்கவும் அவை வராமல் தடுக்கவும் தாயத்து, தகடு கட்டித் தொங்கவிடுதல், கயிறு, வளையம் அணிதல் போன்றவை. நன்மை, தீமை ஏற்படுவதற்கு இவையும் ஒரு காரணம் என்றல்லாமல் இவை யாவும் நேரடியாகவே நன்மை தீமை அளிக்கக்கூடியவை என்று கருதினால் இவையும் பெரிய ஷிர்க்கில் சேர்ந்துவிடும்.

வெற்றி பெறும் கூட்டத்தின் கொள்கைச் சுருக்கம்

வெற்றி பெறும் கூட்டத்தின் அதாவது சுன்னத் வல் ஜமாஅத்தினரின் கொள்கை இதுதான்: அல்லாஹ் தான் அகில உலகையும் படைத்துப் பரிபாலிப்பவன், வணங்கப் படுவதற்குரிய இறைவன், அனைத்துப் பரிபூரணத் தன்மைகள் அனைத்தையும் ஒருங்கே பெற்ற தனித்துவ மானவன் என்று உண்மையான மு.்.மின் உறுதியாக நம்பி வணக்கத்தை அவனுக்கே உரித்தாக்கி தூய எண்ணத்துடன் அவனை மட்டுமே வணங்க வேண்டும்.

மேலும் பின்வரும் விஷயங்களையும் அவன் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அதாவது அல்லாஹ் தான்

படைப்பவன், உருவாக்குபவன், வடிவமைப்பவன், உணவளிப்பவன், கொடுப்பவன், தடுப்பவன், அனைத்துக் காரியங்களையும் நிர்வகிப்பவன். மேலும் அவனே வணக்கத்திற்குரிய உண்மையான இறைவன், அவன் முதலானவன்; அவனுக்கு முன் எதுவும் கிடையாது,அவன் முடிவானவன்; அவனுக்குப் பின் எதுவும் கிடையாது. அவன் வெளிப்படையானவன்; அவனுக்கு மேல் எதுவும் கிடையாது, அவன் அந்தரங்கமானவன்; அவனக்கு அப்பால் எதுவும் கிடையாது. அவன் அனைத்துத் தன்மைகளிலும் மகத்துவங்களிலும் உள்ளமை, அந்தஸ்து, ஆதிக்கத்தால் உயர்ந்தவன்.

(**உள்ளமையால் உயர்ந்தவன்:** இதன் கருத்து, அல்லாஹ் தனது அடியார்களுக்கு மேல் உயர்ந்து தனது அர்ஷின் மீது அமைந்திருக்கிறான் என்பதாகும். **அந்தஸ்தால் உயர்ந்தவன்:** இதன் கருத்து அல்லாஹ் மகத்தான அந்தஸ்தை உடையவன். அதில் அவனுடைய படைப்பினங்களில் எதுவும் அவனுக்கு நிகராக முடியாது என்பது மட்டுமல்ல அதில் எந்தக் குறையும் ஏற்பட முடியாது என்பதாகும். **ஆதிக்கத்தால் உயர்ந்தவன்:** இதன் கருத்தாவது, அல்லாஹ்வை யாரும் மிகைக்க முடியாது. அவன் எல்லா படைப்பினங்கள் மீதும் ஆதிக்கம் செலுத்து பவன். அவனுடைய ஆதிக்கம் மற்றும் ஆட்சியை விட்டும்

யாரும் வெளியேறிவிட முடியாது என்பதாகும்.)

அவன் அர்ஷின் மீது அவனது கண்ணியத்திற்கும் மகத்துவத்திற்கும் ஏற்ற விதத்தில் அமர்ந்திருக்கிறான். அதே நேரத்தில் அவனது எதார்த்த நிலையில் உயர்ந் திருக்கிறான். அவனது ஞானம் வெளிப்படைகளையும் அந்தரங்கங்களையும் வானுலகையும் பூவுலகையும் சூழ்ந்திருக்கிறது. அவனுடைய அடியார்களை அவன் அறிந்திருப்பதன் மூலம் அவன் அவர்களுடன் இருக்கிறான். அவர்களின் அனைத்து நிலைமைகளையும் அவன் அறிகிறான். அவன் அருகில் இருக்கிறான்; பதிலளிப்பவனாகவும் இருக்கிறான்.

அவன் அனைத்துப் படைப்பினங்களை விட்டும் தேவையற்றவன். அவன் அவர்களையும் உருவாக்கி, அவர்களுக்குத் தேவையானவற்றையும் உருவாக்கி யிருப்பதில் அனைவரும் அவன் பால் எல்லா நேரங்களிலும் தேவையுடையோராக உள்ளனர். கணப் பொழுதும் அவன் யாரிடமும் தேவையுள்ளவனாக இல்லை. அவன் அடியார்கள் மீது அன்பும் இரக்கமும் உள்ளவன். அடியார்களுக்குக் கிடைத்துக் கொண் டிருக்கும் எந்த அருட்கொடையும் அது அவர்களுடைய மார்க்கம் தொடர்பான அருட்கொடையானாலும் சரி உலக ரீதியான அருட்கொடையானாலும் சரி அவனிட

மிருந்தே கிடைத்திருக்கிறது. அவன் தான் அருளைக் கொண்டுவருபவன்; வேதனையைத் தடுப்பவன்!

அவனுடைய அருட்கொடைகளில் இதுவும் ஒன்றாகும். அதாவது அவன் ஒவ்வொரு இரவும் இரவின் மூன்றில் ஒரு பகுதி மீதமிருக்கும் பின்நேரத்தில் முதல் வானத்துக்கு இறங்குகிறான். "என்னிடம் பிரார்த்திப்பவர் உண்டா? அவரது பிரார்த்தனையை நான் ஏற்கிறேன். என்னிடம் கேட்பவர் உண்டா? அவருக்குக் கொடுக் கிறேன். என்னிடம் பாவமன்னிப்புத் தேடுபவர் உண்டா? அவருக்கு நான் மன்னிப்பு வழங்குகிறேன்" என்று அதிகாலை உதயமாகும் வரை கூறிக்கொண்டிருப்பான். இவ்வாறு அவன் இறங்குவது அவனுக்கு ஏற்ற விதத்தில் ஆகும்.

அவன் ஞானமிக்கவன். காரியங்களை நிர்ணயிப் பதிலும் சட்டங்களை வழங்குவதிலும் அவனுக்கே பரிபூரணமான ஞானம் இருக்கிறது. அவன் எதையும் வீணுக்காகப் படைக்கவில்லை. எந்த ஷரீஅத்தையும் மக்களுடைய நலனுக்காகவும் அவர்களை விட்டும் தீமையைத் தடுப்பதற்காகவுமே அவன் வழங்கி யிருக்கிறான்.

அவன் மன்னிப்பவன், பிழைபொறுப்பவன், தவ்பாவை-பாவமன்னிப்புக் கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொள்பவன்.

அடியார்களின் தவ்பாவை ஏற்றுக் கொண்டு அவர் களுடைய பிழைகளைப் பொறுத்தருள்கிறான். அவனிடம் திரும்பி பாவமன்னிப்புத் தேடுவோருக்காக பெரும் பெரும் பாவங்களையும் மன்னித்துவிடுகிறான்.

அவன் நன்றி பாராட்டுபவன். மிகச் சிறிய நல்லறத் தையும் ஏற்றுக் கொண்டு அதற்கு அதிகமான கூலியை வழங்குவான். நன்றி செலுத்துவோருக்கு தனது அருளை இன்னும் அதிகமாகவும் அளிப்பான்.

அல்லாஹ் தனக்கு என்னென்ன தன்மைகள், குணங்கள் இருப்பதாகக் கூறியுள்ளானோ மற்றும் அவனுடைய தூதர் அவனுக்கு என்னென்ன தன்மைகள், குணங்கள் இருப்பதாகக் கூறியுள்ளார்களோ அவற்றை உண்மையான மு.்.மின் அப்படியே அல்லாஹ்வுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். உதாரணமாக பரிபூரணமான ஜீவிதம், செவியேற்றல், பார்த்தல், பரிபூரணமான ஆற்றல், பொறுமை, மகத்துவம், மேன்மை, கண்ணியம், அழகு, பூரணத்துவம், பொதுவாக அனைத்துப் புகழும்.

திருக்குர்ஆனிலும் ஏராளமான நபிமொழிகளிலும் வந்துள்ளது போல சொர்க்கத்தில் மு.்.மின்கள் தம் இறைவனை தம் கண்களால் பார்ப்பார்கள். அவனைப் பார்ப்பதும் அவனது திருப்தியைப் பெறுவதும்

சொர்க்கத்தின் இன்பங்களிலும் பாக்கியங்களிலும் மிகப் பெரியதாகும்.

ஈமான் இல்லாமலும் ஏகத்துவக் கொள்கையின்றியும் எவன் இறந்துவிடுகின்றானோ அவன் நரகத்தில் என்றென்றும் நிரந்தரமாக இருப்பான். மு∴மின்களில் பெரும்பாவங்களைச் செய்தவர்கள் தவ்பா செய்யாமல் இறந்துவிட்டால் அவர்களுக்குப் பரிந்துரையோ அவர்களின் பாவங்களுக்குப் பரிகாரமோ கிடைக்காமல் அவர்கள் நரம் சென்றால் அதில் அவர்கள் நிரந்தரமாக இருக்க மாட்டார்கள். இன்னும் எவரது உள்ளத்தில் கடுகளவு ஈமான் இருக்கிறதோ அவரும் நரகத்திலிருந்து வெளியேறாமல் அங்கேயே தங்கிவிட மாட்டார்கள்.

ஈமான் என்பது உள்ளத்திலுள்ள நம்பிக்கைகள், அதன் சொல், செயல்களையும் நாவின் வார்த்தைகள் மற்றும் அவயங்களின் செயல்பாடுகளையும் உள்ளடக் கியதாகும். இவற்றைப் பரிபூரணமான முறையில் நிறைவேற்றுபவனே உண்மையான மு∴மின். அவனே நற்கூலிக்கு உரித்தானவனும் தண்டனையிலிருந்து தப்பித்தவனும் ஆவான். இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றில் அவன் குறை வைத்து விட்டால் அதன் அளவுக்கு அவனுடைய ஈமானும் குறைந்துவிடும். ஏனெனில் வழிபாடுகள் மற்றும் நன்மைகளைச் செய்வதன் மூலம்

ஈமான் அதிகரிக்கும் தீமைகள் மற்றும் பாவங்கள் செய்வதன் மூலம் ஈமான் குறையும்.

மேலும் இதையும் ஒரு மு.ஃ.மின் நம்ப வேண்டும். அதாவது முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் அடியாரும், அவனுடைய தூதரும் ஆவார்கள். அல்லாஹ் அவர்களை நேர்வழியுடனும் உண்மை மார்க்கத் துடனும் அனைத்து மார்க்கங்களை விட மேலோங்கச் செய்வதற்காக அனுப்பி வைத்தான். நம்பிக்கை கொண் டோருக்கு தங்களை விட அவர்கள்தான் முன்னுரிமை பெற்றவர்கள். நபிமார்களில் அவர்கள் இறுதியானவர். அவர்கள் மனிதர்களுக்கும் ஜின்களுக்கும் நற்செய்தி கூறுபவர்களாகவும், எச்சரிக்கை செய்பவர்களாகவும், அல்லாஹ்வின் விருப்பப்படி அவன் பக்கம் அழைப்பவர் களாகவும், ஒளிவீசும் விளக்காகவும் அனுப்பப்பட்டுள் ளார்கள். மார்க்கம் மற்றும் உலகியல் நலன்களுடன் அவர்களை அல்லாஹ் அனுப்பினான். ஏனெனில் ஈடு இணை இல்லாத ஏகனான அல்லாஹ்வை மட்டுமே மக்கள் வணங்க வேண்டும் என்பதற்காக. இதற்கு உதவியாக அவன் தந்திருக்கும் வாழ்வாதாரத்தையும் அவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

மேலும் நபியவர்கள் மக்களில் அதிகம் அறிந்தவரும், உண்மையானவரும், மக்கள் நலன் நாடுபவரும்,

தெளிவாக எடுத்துச் சொல்வதில் அவர்களில் மிக்க மேலானவரும் ஆவார்கள் என்பதையும் ஒரு மு.்.மின் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அவன் அவர்களை மதிக்க வேண்டும்; அவர்களை நேசிக்க வேண்டும்; மற்ற எல்லா மனிதர்களின் நேசத்தை விட அவர்களது நேசத்திற்கே முன்னுரிமை தர வேண்டும். மார்க்கத்தின் அடிப்படை விஷயங்களிலும் பிரிவு மஸாயில்களிலும் அவர்களைப் பின்பற்ற வேண்டும். ஏனைய மனிதர்களின் சொல்லை விடவும், வழிகாட்டுதலை விடவும் அவர்களுடைய சொல்லுக்கும் வழிகாட்டுதலுக்குமே முன்னுரிமை வழங்க வேண்டும்.

எல்லாச் சிறப்புகளிலும் அவர்களே பரிபூரணமான வர்கள். தம் சமுதாயத்துக்கு எந்த நன்மையையும் அவர்கள் சொல்லாமல் விட்டதில்லை; எந்தத் தீமையையும் எச்சரிக்காமல் இருந்ததில்லை.

அதுபோல அல்லாஹ் இறக்கியருளிய அனைத்து வேதங்களையும் அவன் அனுப்பிய எல்லா தூதர் களையும் நம்ப வேண்டும். அந்தத் தூதர்களை நம்பு வதில் அவர்களில் எவருக்கிடையேயும் வேற்றுமை பாராட்டக் கூடாது. அவர்கள் அனைவரின் தூதுச் செய்தியும் ஒன்று தான். அது “அல்லாஹ்வை மட்டுமே

வணங்குவது. அவனுக்கு இணை துணை ஏதும் கிடையாது” என்பது தான்.

விதியில் அனைத்தையும் நம்ப வேண்டும். மனிதர் களின் செயல்களில் நல்லது, கெட்டது அனைத்தையும் அல்லாஹ்வின் ஞானம் சூழ்ந்துள்ளது; அவனது எழுது கோல் அவற்றைப் பதிவு செய்துள்ளது; அவனது நாட்டம் அவற்றில் நடந்துள்ளது; அவனுடைய விவேகம் அவற்றில் சம்பந்தப்பட்டுள்ளது. அவன் மனிதர்களுக்கு சக்தியையும், சுயவிருப்பத்தையும் கொடுத்துள்ளான். அதன்படியே அவர்களின் சொற்களும் செயல்களும் அவர்களின் விருப்பத்திற்கேற்ப நிகழ்கின்றன. அவற்றில் எதிலும் அவர்களை அவன் நிர்ப்பந்திக்கவில்லை. மாறாக அவற்றில் நல்லது கெட்டதை தேர்வு செய்யக் கூடியவர்களாகவே அவர்களை ஆக்கியிருக்கிறான். குறிப்பாக நம்பிக்கை கொண்டோருக்கு ஈமான்- நம்பிக்கையை அவர்களுக்கு விருப்பமானதாக ஆக்கி அதை அவர்களின் உள்ளங்களில் அழகாக்கினான். கு∴ப்ர்- இறைநிராகரிப்பையும், குற்றம் புரிவதையும், மாறு செய்வதையும் அவர்களுக்கு வெறுப்பாக்கினான். இது அவனது நீதி மற்றும் விவேகத்திற்கேற்ப அமைந்ததாகும்.

இஸ்லாமிய அடிப்படைக் கொள்கைகளில் இதுவும் ஒன்றாகும். அதாவது ஒரு மு∴மின் அல்லாஹ், அவனது

வேதம், அவனது தூதர், முஸ்லிம்களின் அதிகாரிகள், பொதுமக்கள் ஆகிய அனைவருக்கும் நலம் நாடிட வேண்டும். மார்க்கம் அவனுக்குக் கடமையாக்கியதன் படி நன்மையை ஏவ வேண்டும்; தீமையைத் தடுக்க வேண்டும். பெற்றோருக்கு நன்மை செய்தல், இரத்த பந்த உறவுகளை அனுசரித்தல், சொந்தக்காரர்களுக்கும், அண்டை வீட்டாருக்கும் நன்மை செய்தல், இன்னும் நன்மை செய்வதற்கு உரிமையுடைய ஒவ்வொரு வருக்கும் எல்லாப் படைப்பினங்களுக்கும் நன்மை செய்தல் ஆகியவற்றுக்கும் அக்கறை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நல்ல அழகான குணங்களின் பக்கம் மக்களை அழைக்க வேண்டும். தீய, மோசமான குணங்களை விட்டும் மக்களைத் தடுக்க வேண்டும்.

மேலும் இறைநம்பிக்கை கொண்டவர்களில் பரிபூணமான ஈமானை உடையவர் யார் எனில் நற்செயல்கள் மற்றும் நற்பண்புகளை உடையவரும், உண்மை பேசுபவாரும் நன்மையின் பக்கம் வழிகாட்டு பவரும், தீமையை விட்டும் விலக்குபவரும்தான் என்றும் ஒரு மு.ஃ.மின் நம்ப வேண்டும்.

மேலும் அல்லாஹ்வின் பாதையில் போர் புரிவது என்பது மறுமை நாள் வரை நீடித்திருக்கும் காரியமாகும். அது இறைமார்க்கத்தின் மிக உன்னதமான செயலாகும்.

கல்விக்காகவும் ஆதாரத்தை நிலைநாட்டுவதற்காகவும் போராடுவதும் இதில் அடங்கும். ஆயுதம் தாங்கி போர் புரிவதும் உள்ளது. சாத்தியமான எல்லா வழிகளிலும் இறைமார்க்கத்தைக் காப்பது ஒவ்வொரு முஸ்லிமின் மீது கட்டாயக் கடமையாகும். போர் புரிவதற்கான நிபந்தனைகளும் காரணங்களும் இருக்கும்போது நல்லவர், தீயவர் என எந்த ஆட்சியாளருடனும் சேர்ந்து போர் புரிய வேண்டும்.

இவ்வாறே இஸ்லாமிய அடிப்படைக் கொள்கைகளில் பின்வரும் விஷயங்களும் அடங்கும். அதாவது முஸ்லிம் களின் ஒற்றுமைக்காக ஆர்வமும் அக்கரையும் எடுத்துக் கொள்ளவதோடு அதற்காக மக்களைத் தூண்டவும் வேண்டும். அவர்களின் உள்ளங்களுக்கிடையே நெருக் கத்தையும் இணைப்பையும் ஏற்படுத்துவதற்குப் பாடுபட வேண்டும். பிரிவினை, ஒருவரையொருவர் வெறுத்தல், குரோதம் கொள்ளுதல், இன்னும் இத்தகைய தீமைகளின் பக்கம் கொண்டு செல்லக்கூடிய அனைத்துக் காரியங் களையும் விட்டும் எச்சரிக்கை செய்ய வேண்டும். மனிதர்களின் உயிர்கள், செல்வங்களிலும், அவர்களின் கண்ணியம், மான மரியாதையிலும், அவர்களின் அனைத்து உரிமைகளிலும் அவர்களுக்குப் பங்கம் விளைவிப்பதை விட்டும் தடுக்க வேண்டும். முஸ்லிம்

களுடனும் முஸ்லிம் அல்லாதவர்களுடனும் நடந்து கொள்ளும் பழக்க வழக்கங்கள் யாவற்றிலும் நீதி, நேர்மையை ஏவ வேண்டும்.

இவ்வாறே சமுதாயங்களில் சிறந்தது முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களின் சமுதாயம்; அவர்களில் சிறந்தவர்கள் நபித்தோழர்கள் ஆவர். குறிப்பாக நேர்வழி பெற்ற கலி∴பாக்கள், சொர்க்கம் குறித்து நற்செய்தி சொல் லப்பட்ட பத்துப்பேர், பத்ருப் போரில் கலந்துகொண்டோர், பைஅத் ரிழ்வானில் கலந்து கொண்டோர், முஹாஜிர்கள் மற்றும் அன்ஸார்களில் ஈமான் கொள்வதில் முந்திச் சென்ற முதலாமவர்கள் ஆகியோராவர் என்றும் ஒரு மு∴மின் நம்ப வேண்டும்.

நபித்தோழர்களை நேசிக்க வேண்டும்; அவர்களை நேசிப்பதை இறைமார்க்கத்தின் ஒரு அம்சமாக் கருத வேண்டும். அவர்களிடம் உள்ள நல்ல விஷயங்களைப் பரப்ப வேண்டும்; அவர்களிடையே ஏற்பட்ட தீமைகள் எனக் கூறப்பட்டவைகளை விட்டுவிட வேண்டும். மக்களை நல்வழிப்படுத்தக்கூடிய அறிஞர்கள், நீதி செலுத்தக்கூடிய ஆட்சியாளர்கள், மார்க்கத்தில் உயர் அந்தஸ்தும், ஏனைய முஸ்லிம்களை விட பல வகையிலும் சிறப்பும் பெற்றவர்களை மதிப்பதையும் மார்க்கக் கடமையாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். மேலும் சந்தேகம், இணை

வைத்தல், பிளவு, நயவஞ்சகம், தீய குணங்கள் ஆகிய வற்றிலிருந்து அல்லாஹ் அவர்களைப் பாதுகாத்து, அவர்கள் மரணிக்கும் வரை நபி(ஸல்)அவர்கள் காட்டிய வழியில் அவர்களை அல்லாஹ் உறுதிப்படுத்த வேண்டும் என அவனிடம் இறைஞ்ச வேண்டும். இவை தான் இஸ்லாமிய அடிப்படைக் கொள்கையின் சாராம்சம். இதைத்தான் வெற்றி பெறும் கூட்டத்தினரைப் பின்பற்று வோர் நம்பி இதன் பக்கமே மக்களை அழைக்கவும் வேண்டும்.